

Januari 2017

Weekthema: Lijden of leiding naar de Toekomst?

Maandag

Doet God onrecht?

Lezen: Job 19: 1-12

Wordt er onrecht gevonden bij God, ja of nee. Nee, zeggen Jobs vrienden. En dus... hoor je de redenering? God doet geen onrecht en dus moet Job in het verborgene zwaar gezondigd hebben. Job protesteert daar hevig tegen. Hij is zich in dit opzicht van geen kwaad bewust en toch wordt hij zo zwaar geslagen. Vandaar dat hij zijn vrienden smeekt om te erkennen dat God hem geen recht doet. Maar dat kunnen die vrienden niet en het is de vraag of wij het in die situatie wel gekund hadden. Die vrienden begrijpen Job niet en eerlijk gezegd: wij zouden Job ook niet begrijpen wanneer we de eerste hoofdstukken niet gelezen hadden. Job begrijpt God niet meer, maar hij laat God toch ook niet los, al zegt hij soms harde dingen over God. Vermoeiend? Ja, maar dan vooral voor wie zelf beproefd wordt in het geloof. Wat kan de weg dan zwaar zijn. Alleen, die weg loopt niet dood. Lees ook maar mee in de komende dagen.

Dinsdag

De zin van het lijden

Lezen: 2 Korinthe 1: 5-7

Heeft lijden om Christus' wil zin? Of kunnen we er alleen maar kwaad in zien? Dat verdrukking van christenen een kwaad is waarachter we Gods grote tegenstander moeten zien is zonder meer waar. Maar er is ook een andere kant en die laat Paulus hier zien. Het is de normale weg dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk van God (Hand. 14.22). Maar wat doet de HEERE nu voor Zijn kinderen te midden van dat lijden? Hij troost hen, op zo'n manier dat anderen er stil van worden. Je kent ongetwijfeld zulke voorbeelden van verdrukte christenen, van wie lijden dragen daarin iets mee van het lijden van Christus. Ze verdrukken Zijn voetsporen – niet om te betalen voor hun zonden; wel als bewijs van hun toebehoren aan Hem. Maar dan is ook door Christus de vertroosting overvloedig. Wij leven in een maatschappij waarin aan lijden geen enkele betekenis wordt toegekend. Het is per definitie zinloos. Gods Woord leert ons anders. Niet dat het lijden op zich verheerlijkt wordt – het blijft zwaar. Maar wel wordt zichtbaar hoe Christus' kracht in menselijke zwakheid wordt volbracht. Dat moedigt anderen weer aan vol te houden, in diezelfde kracht.

Woensdag 30 december

Door lijden tot heerlijkheid

Lezen: 1 Petrus 4: 12-16

Petrus sprak in één van de verzen nog een indrukwekkende lofprijzing uit, nu daalt hij weer af naar de harde werkelijkheid van het dagelijkse leven. En voor ons is die werkelijkheid er een van lijden door vervolging. Over die vervolging moeten we ons niet verbazen. Door het geloof deel hebben aan Jezus Christus, is namelijk ook deelhebben aan Zijn lijden. Verder dienen de lezers te weten waartoe dit lijden dient: het dient tot beproeving. Zoals goud in vuur gelouterd wordt, wordt in de verdrukking de echtheid van het geloof gesterkt en gestaald. Tenslotte mogen wij weten waar 't op uitloopt. Op de heerlijkheid bij de Heere. Inderdaad, dat is de weg van Gods kerk op aarde: door lijden tot heerlijkheid. Wat betekend dit vandaag voor ons? Allereerst dat we de Heere zullen danken voor de vrijheid die Gods kerk in onze samenleving heeft! Want hoeveel zorg we over de samenleving ook hebben, van christenvervolging is – Gode zij dank – bij ons (nog) geen sprake. Vervolgens dat we voorbede zullen doen voor de kerk in de verdrukking. En tenslotte dat we geroepen zijn ons niet te schamen als wij met lijden om Christus' wil de maken hebben. Ga dan in het voetspoor van de Meester; dat is: door lijden tot heerlijkheid.

Donderdag 31 december

Zó kun je het ook zien

Lezen: Hebr. 12: 4-11

Het komt nog al eens voor dat moeilijkheden in het leven van mensen er toe leiden dat mensen steeds verder bij God vandaan komen te staan. 'Als God bestaat waarom is er dan zoveel ellende in mijn leven?' Het is een uitspraak die je vast wel eens gehoord hebt en misschien zelf wel uit eigen ervaring kent. De schrijver van Hebreëën vraagt onze aandacht voor moeite in ons leven. Alleen hij zegt: bekijk het eens zo: het meemaken van lijden in je leven kun je ook zien als een bewijs dat je een kind van God bent. Dat klinkt ons misschien wat vreemd in de oren. Hoe kun je dit nu zeggen? De schrijver vergelijkt het met een vader die zijn kinderen opvoedt. Een goede vader doet dat uit liefde voor zijn kind. Hoeveel te meer mogen we ervan uitgaan dat onze hemelse Vader de moeite in ons leven wil gebruiken ten goede! Néé, dat is niet altijd leuk. Sterker nog: op het ogenblik zelf kan het intens verdriet met zich meebrengen. Toch mogen we weten dat het niet tevergeefs is. Ja, God kan het gebruiken om ons te maken zoals Hij wil.

Vrijdag 1 januari

Ik zal met u zijn

Lezen: Jozua 1: 1-5

We lazen het begin van het boek Jozua. Er is een nieuwe periode aangebroken voor het volk Israël. Geen gemakkelijke periode. Jozua moet het volk in Kanaän brengen. Maar hóe zullen ze over de Jordaan komen? Hóe zullen ze de steden van machtige volken kunnen innemen? Jozua ziet bergen van bezwaren nu hij zijn taak aanvaardt. Daarom heeft hij behoefte aan een bemoedigend woord, zoals wij dat ook hebben aan het begin van het jaar 2016. We weten niet wat dit jaar ons brengen zal. Wel weten we dat ons een taak wacht. En er zal geestelijke strijd door ons gevoerd moeten

worden, want machtige vijanden staan de zaak van Gods Koninkrijk tegen. Vaak zullen we komen te staan voor menige Jordaan, waar geen doortocht mogelijk lijkt. Maar nu roept God Jozua toe: 'Zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn. Ik zal u niet begeven en niet verlaten.' Wat een onveranderlijke, machtige en trouwe Helper is de HEERE! Die belofte mag ons bemoedigen in en door Jezus Christus. Hij is meer dan Jozua. Hij is met de Zijnen al de dagen, tot de voleindiging der wereld. Laten we met een gelovig hart daarop zien. Dan durven we de onbekende toekomst in. Dan kunnen we onze taak aan, dan houden we de strijd op reis naar de eeuwigheid vol.

Zaterdag 2 januari

En leidt mij op de eeuwige weg

Lezen: Psalm 139: 23-24

Wie gedacht zou hebben dat David als kind van de Heere zich ver boven anderen zou verheffen, die hoort hier iets anders. Juist als hij gebeden heeft om Gods wraak over de goddelozen, komt de vraag bij hem op: en wie ben ik zelf? Wat leeft er in mij aan zonde? Hij vertrouwt zichzelf niet. Hij beseft dat ook zijn hart een boos en listig hart is. Daarom smeekt David: doorgrond mij, o God, en ken mijn hart. Beproeft U mij en zie of mijn gemoed, iets kwaads, iets onbehoorlijks voedt. Kunnen we David begrijpen? Wie dit met hem meebidt, is niet alleen bang om zichzelf te bedriegen maar ook om de Heere als zijn en haar God verdriet te doen. Maar dan willen we ons ook met David van harte tot de Heere bekeren. Want dat vraagt hij ook: Heere, zie of bij mij een schadelijke wek is en leidt u mij op de eeuwige weg. En zou God dit bidden niet verhoren? Zeker wel! Door Zijn Woord en Geest doet Hij ons ontdekken de weg die we hebben te gaan en ons naar het eeuwige leven draagt. De weg van bekering achter Christus aan.

Zondag 3 januari

Toekomstperspectief

Lezen: Johannes 14: 1-3

De discipelen van Jezus hebben het moeilijk. Ze hebben zojuist nog eens te horen gekregen dat Jezus van hen weg zal gaan. Ze zijn verdrietig en verward. Ze hadden het zich zo anders voorgesteld. Jezus zou een geweldig Koning in Jeruzalem kunnen zijn en zij zouden met Hem en geweldige tijd kunnen hebben. Lijkt het jou ook niet wat? Jezus in levenden lijve bij ons aanwezig. Een geweldig Koning die niet alleen vijanden, maar ook ziekte en dood ver van ons bed zou houden. Jezus gaat echter weg. Hij is op aarde geweest om voor de zonde verzoening aan het kruis te doen. daarna keert Hij terug naar het huis van Zijn Vader, om het toegankelijk te maken voor de zijnen. Hij krijgt de beschikking over al de vertrekken die in het huis zijn. Ze worden door Hem gereedgemaakt voor de velen die in Zijn Naam geloven. Hoor jij bij Hem? Dan kun je vandaag in voor- en tegenspoed verder. Want dan is er een geweldig perspectief. We hoeven niet verdrietig te zijn zoals de eerste discipelen. We mogen geloven dat Jezus bezig is ons thuis te halen. Hij geeft ons leven richting – op weg en reis naar het Vaderhuis.